

ренче въ земята, а стебло изъ земята. Съмената на едногодишнитѣ растенія поникватъ скоро; но има и таквизи растенія въ природата, на които съмената лежатъ въ земята година и половина, додѣ поникнатъ. Растеніето не пуца вынѣгы корень въ земята; има между растеніята *паразиты*, които си залавятъ кореня у друго растеніе и са хранятъ съ неговитѣ сокове. Кореньтъ на растеніята състои отъ много *расклоненія*, на най-тънки нишки. Обикновенно, колкото сѣ по-много расклоненіята въ кореня, толкози сѣ по-много и клонѣе на дървото; затуй кога изрѣжатъ клонѣето на дървото, тогасъ дървото, засилено расте за да не му сѣ клонѣето на трупа по-малко отъ клонѣето на кореня. За сѣщата причина е необходимо да са подкастрятъ клончетата на дървото кога сѣ пресажда: кога ископаватъ дървото обикновенно повреждатъ множество клончета отъ кореня; отъ туй са разбира, че кога са пресажда дървото, на кореня оставатъ по-малко клончета, отъ колкото е ималъ когато е раслъ въ земята; ей-затуй трѣба да са намалява числото на клончетата на трупа на дървото. Кореньтъ зема питателны сокове отъ земята; тѣзи сокове сѣ подигатъ нагорѣ по дървесината; знай че сѣкый трупъ състои отъ сърдце, дървесина и кора. Като додѣтъ до листоветѣ, тѣзи сокове съприкасаватса, чрезъ незабѣлежителнитѣ дупчицы по листіето, съ въздуха: както кръвьта въ нашето тѣло са съприкасава съ въздуха въ дроба. Соковетѣ, като земятъ отъ въздуха, чрезъ листіето, което имъ е нужно, спущатъ са отъ листоветѣ на долу по кората на дървото. Тѣй са извършава въ растеніята обращеніето на соковетѣ, прилично на кръвообращеніето на животнитѣ, за което ный вече четохмы. Никое